ROK WIARY 2012 2013

nasza katedra

www.katedraplock.pl

NR 23(44) 11 listopada 2012 r.

BIULETYN INFORMACYJNY PARAFII PW. ŚW ZYGMUNTA PRZY BAZYLICE KATEDRALNEJ PW. WNIEBOWZIĘCIA NMP W PŁOCKU
ul. Mostowa 2, 09-402 Płock; Tel: 24/262-34-35; kancelaria@katedraplock.pl; Bank Pekao S.A. 55124031741111000028905701

CZYTAJ – ROZWAŻAJ – MÓDL SIĘ – ŻYJ SŁOWEM BOŻYM
XXXII Niedziela Zwykła – Mk 12, 38-44

Jezus nauczając mówił do zgromadzonych: "Strzeżcie się uczonych w Piśmie. Z upodobaniem chodzą oni w powłóczystych szatach, lubią pozdrowienia na rynku, pierwsze krzesła w synagogach i zaszczytne miejsce na ucztach. Objadają domy wdów i dla pozoru odprawiają długie modlitwy. Ci tym surowszy dostaną wyrok". Potem usiadł naprzeciw skarbony i przypatrywał się, jak tłum wrzucał drobne pieniądze do skarbony. Wielu bogatych wrzucało wiele. Przyszła też jedna uboga wdowa i wrzuciła dwa pieniążki, czyli jeden grosz. Wtedy przywołał swoich uczniów i rzekł do nich: "Zaprawdę powiadam wam: Ta uboga wdowa wrzuciła najwięcej ze wszystkich, którzy kładli do skarbony. Wszyscy bowiem wrzucali z tego, co im zbywało; ona zaś ze swego niedostatku wrzuciła wszystko, co miała, całe swe utrzymanie".

Po cóż nam przykład wdowy, która pozbywa się wszystkich środków do życia? Przecież wysłuchawszy słów ewangelii, nie oddamy wszystkiego, tak jak ona. Wydaje się więc, że opisane zdarzenie jest epizodem bez praktycznego znaczenia. Czy jednak jest tak rzeczywiście?

Wcześniej Pan Jezus przestrzega przed uczonymi w Piśmie, którzy znajdują upodobanie w powłóczystych szatach, pozdrowieniach w miejscach publicznych, zaszczytnych miejscach na przyjęciach. Lubią wrażenie, jakie wywiera na innych to, że długo się modlą. Żyją w szczerym przekonaniu, że dokonują rzeczy wielkich. Podobnie bogacze z tłumu rzucający ofiary z tego, co im zbywa, są zapewne przekonani, że dają wiele. Takie przekonanie motywuje, by wystawiać się na widok innych.

Wdowa nie myślała, że daje dużo. Nie myślała, by ściągać na siebie uwagę innych. I rzeczywiście, poza Jezusem nikt na nią uwagi nie zwrócił.

W czym zatem tkwi praktyczny sens tego zdarzenia? **Perspektywa oddania wszystkiego stoi przed każdym z nas**. Psalmista mówi: „Nikt siebie samego nie może wykupić ani nie uiści Bogu ceny swego wykupu – jego życie jest zbyt kosztowne i nie zdarzy się to nigdy – by móc żyć na wieki i nie doznać zagłady. Każdy bowiem widzi: mędrcy umierają, jednakowo ginie głupi i prostak, zostawiając obcym swoje bogactwa". Poetka ujmuje to w słowach: „Nic darowane, wszystko pożyczone. Tonę w długach po uszy. Będę zmuszona sobą zapłacić za siebie, za życie oddać życie". W tej perspektywie uczynek wdowy i sposób, w jaki postrzega go Jezus, zaczynają być pouczające.

Gdy stajemy przed Bogiem, znikają powody puszenia się. Bóg zna ograniczoność i niedoskonałość naszej natury. Jednocześnie stajemy przed Kimś, komu należy się wszystko. Tylko postawa wdowy, żadna inna, może się wówczas przydać jako wzór.

Wskazując na wdowę, Jezus wskazuje na siebie. Przyjąwszy naszą naturę, nie pysznił się nią przed Ojcem. Oddał nie to, co Mu zbywało, lecz wszystko. Jak Jezus wyróżnił ofiarę wdowy w dobrej nowinie, tak Ojciec wyróżnił ofiarę Syna w zmartwychwstaniu. Jak Jezus przywołał uczniów, by zwrócić ich uwagę na ubogą kobietę, tak Ojciec przywołuje do siebie nas i mówi: „To jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie, Jego słuchajcie". Wdowa ukazana w ewangelii przybliża nam postawę, w której upodobanie ma Ojciec. Ojciec, który chce się podobnie cieszyć, gdy patrzy na nas.

o. Wojciech Gołaski OP

INTENCJE MSZALNE
12-18 listopada 2012 r.

PONIEDZ. 12.11.	9^{00}	† Marian Smulewicz i R –ce Bronisława i Stanisław oraz brat Józef Boczkowscy
	18^{00}	O Boże Błog. dla Konrada i Sylwii
	18^{00}	† Dariusz Cichocki (1 greg.)
WTOREK 13.11.	9^{00}	† Tadeusz Nowocień – 1pp
	18^{00}	O Boże Błog. dla Krzysztofa i Ilony
	18^{00}	† Dariusz Cichocki (2 greg.)
ŚRODA 14.11.	9^{00}	O Boże Błog. dla Janiny i Tomasza
	18^{00}	† Dariusz Cichocki (3 greg.)
	18^{00}	† Mieczysław Kaszewski
CZW. 15.11.	9^{00}	O Boże Błogosławieństwo dla Karola i Karoliny
	18^{00}	† Dariusz Cichocki (4 greg.)
	18^{00}	†Andrzej Jakubowski – 13 rocz. śmierci
	18^{00}	† Stanisław Owczarski w 8 rocz. śmierci
PIĄTEK 16.11.	9^{00}	Za zmarłych z Rodzin Kamelskich, Zawadzkich i Zdanowskich
	18^{00}	† Dariusz Cichocki (5 greg.)
	18^{00}	† Tadeusz Grabecki
	18^{00}	† Zbigniew Szreder – 1pp
SOBOTA 17.11.	9^{00}	O Boże Błog. dla Konrada i Karoliny
	9^{00}	† Janusz Szaroszyk
	18^{00}	† Dariusz Cichocki (6 greg.)
	18^{00}	† Daniela Walewicz – 1 pp
NIEDZIELA 18.11.	8^{00}	† Maria Śliwińska
	8^{00}	† R-ców Grzelaków, Walentego i dziadków Grzelaków
	10^{00}	† R-ce Antoni i Wiktoria Kopeccy, oraz za rodz. Barbarę, Jana i Kazimierza Kopeckich
	10^{00}	† Edmund Niemczewski oraz Zofia, Władysław i Jerzy Sikora
	11^{30}	† R –ce Marianna i Władysław Jóźwiak
	11^{30}	† Janina, Andrzej i Barbara Rybczyńscy
	13^{00}	Za parafian
	13^{00}	† Władysław i Helena i brata Józefa Zwierzchowskich oraz ich dzieci
	13^{00}	† Dariusz Cichocki – 7 greg.
	18^{00}	† Stanisław Ogieniewski

STOPKA REDAKCYJNA
Biuletyn redaguje ks. Dariusz Nowotka,
kl. Krzysztof Stawicki oraz Jakub Szczepański
przy współpracy ks. kan. Marka Zawadzkiego i s. Hiacynty
Nakład: 400 egz.; Ofiara dobrowolna na pokrycie kosztu druku
Kontakt: biuletyn@katedraplock.pl

Ogłoszenia duszpasterskie

1. Dziś, w Narodowe Święto Niepodległości modlimy się w sposób szczególny w intencji naszej Ojczyzny. Zapraszamy wszystkich na Mszę św. w intencji Ojczyzny o godz. 10:00.

2. Wraz z całym Kościołem w Polsce przeżywamy dziś IV Dzień Solidarności z Kościołem Prześladowanym. W tym roku naszymi modlitwami i ofiarami w sposób szczególny solidaryzujemy się z braćmi i siostrami cierpiącymi prześladowania w Egipcie. Więcej informacji na ten temat na stronie internetowej naszej parafii.

3. Dziś po Mszy św. o godz. 11:30 odbędzie się spotkanie dla dzieci i rodziców klas IV przed Uroczystością Odnowienia Przyrzeczeń Chrzcielnych.

4. W najbliższy wtorek, 13 listopada przypada 46. Rocznica Wielkich Uroczystości Milenijnych, które odbyły się w naszej Katedrze. Wziął w nich udział cały Episkopat Polski na czele z kard. Stefanem Wyszyńskim i abp. Karolem Wojtyłą. Więcej informacji na str. 3 Biuletynu.

5. Wyższe Seminarium Duchowne w Płocku zaprasza wszystkich chętnych do udziału sympozjum naukowym „Kościół wobec wyzwania Nowej Ewangelizacji". Odbędzie się ono w dniach 15-16 listopada w gmachu Seminarium. Początek każdego dnia o godz. 8.00 Mszą Św. w seminaryjnej Kaplicy św. Stanisława Kostki. Sesje naukowe rozpoczynają się o godz. 9.45. Gośćmi tegorocznego sympozjum są m.in. Biskup Edward Dajczak, ks. Artur Godnarski, ks. Przemysław Sawa oraz ks. Leszek Misiarczyk.

6. W przyszłą niedzielę, która będzie III niedzielą miesiąca, tradycyjnie ofiary składane na tacę będą przeznaczone na potrzeby kapitalnego remontu naszej Katedry i rekonstrukcji organów katedralnych. W chwili obecnej trwa przygotowanie kompleksowej dokumentacji remontowej, całkowity koszt dokumentacji wyniesie 500 000 zł. Bóg zapłać wszystkim, którzy rozumieją konieczność podjęcia prac remontowych i modlitwą i ofiarami wspierają to wielkie dzieło.

7. Zachęcamy młodzież i studentów do angażowania się w działalność Duszpasterstwa „Katedra Młodych". Więcej inf. na stronie internetowej naszej parafii.

8. Zachęcamy do nabywania biuletynu parafialnego „Nasza Katedra" i zakupu „Gościa Niedzielnego".

46. ROCZNICA UROCZYSTOŚCI MILENIJNYCH W PŁOCKU

W najbliższy poniedziałek i wtorek, 12 i 13 listopada przypada 46. rocznica obchodów Tysiąclecia Chrztu Polski, które odbyły się w naszej Katedrze z udziałem Episkopatu Polski. Uroczystości te były wielką manifestacją wiary i przywiązania do Kościoła.

Na początku 1966 roku papież Paweł VI zainaugurował światowe uroczystości milenijne. Kościół w Polsce rozpoczął obchody kilka miesięcy później w kwietniu w Gnieźnie. We wszystkich stolicach diecezji organizowano uroczystości, którym przewodniczył prymas Polski kardynał Stefan Wyszyński.

W ramach przygotowania do obchodów milenijnych w parafii katedralnej przeprowadzono Misje Święte, którym przewodniczyli ojcowie jezuici. *„Frekwencja początkowo słaba, wkrótce stała się wzorowa, także misję św. odprawili z całą powagą niemal wszyscy płocczanie. Misje miały za zadanie zmobilizowanie duchowe miasta Płocka przed tak wyjątkową i niepowtarzalną uroczystością”* – zapisał w kronice parafii ówczesny proboszcz ks. Stanisław Kutniewski.

Uroczystości rozpoczęły się w sobotę, 12 listopada 1966 r. procesją z Domu Biskupiego do Katedry. Pierwszej Mszy św. w ramach obchodów milenijnych przewodniczył metropolita krakowski abp Karol Wojtyła (była to jak czytamy w kronice *„Msza św. czytana”*), zaś kazanie wygłosił Prymas Polski kard. Stefan Wyszyński. Na zakończenie tej Eucharystii biskup płocki Bogdan Sikorski oddał diecezję płocką pod opiekę św. Stanisława Kostki. Następnie miało miejsce całonocne czuwanie.

Główne obchody odbyły się następnego dnia. Rano poszczególnym nabożeństwom przewodniczyli członkowie Episkopatu, m.in. biskup częstochowski Stefan Bareła i biskup opolski Franciszek Jop. Centralne nabożeństwo milenijne rozpoczęła procesja dookoła Katedry. Następnie Mszy św. pontyfikalnej przewodniczył metropolita poznański abp Antoni Baraniak SDB, a homilię wygłosił Ks. Prymas, który na zakończenie udzielił wszystkim zebranym pasterskiego błogosławieństwa. Po południu odbyła się jeszcze sesja naukowa i nabożeństwo eucharystyczne podczas którego włączono naszą diecezję w Ogólnopolski Prymasowski Akt Oddania w Niewolę Maryi.

Uroczystości milenijne były niezwykłym przeżyciem duchowym dla całego miasta i diecezji, a zwłaszcza dla liczącej wówczas zaledwie rok parafii katedralnej. Stały się też wielką manifestacją przywiązania do Kościoła, co miało szczególne znaczenie w czasach komunizmu.

Opr. Krzysztof Stawicki

Katechizm Płocki na Rok Wiary: nauczanie Kościoła

1. Jednym z częstych tematów naszych rozmów jest Kościół i jego nauczanie. Mówimy o tym w miejscach pracy, w czasie spotkań rodzinnych bądź sąsiedzkich. Wielu podejmuje ten temat z autentycznej troski o dobro Kościoła. Niestety, są i tacy, według których Kościół jest zagrożeniem, ograniczeniem ich wolności, którzy uważają, że to, co on głosi i naucza, jest niemodne. Ich zdaniem, nauczanie Kościoła powinno być bardziej nowoczesne i odpowiadać duchowi czasów, a już na pewno nie powinno stawiać człowiekowi wymagań i oczekiwać od niego wyrzeczeń. Przeciwnie! Kościół powinien ułatwiać życie, czynić je bardziej wygodnym. Ludzie tacy często mówią: „jestem człowiekiem wierzącym, ale nie chodzę do kościoła"; „jestem wierzący, ale nie godzę się z tym, czego naucza Kościół w kwestiach moralnych"; „jestem wierzący, ale niepotrzebne są mi przykazania Boże, bo ja sam potrafię ocenić, co jest dla mnie dobre, a co złe".

2. Wszyscy, którzy wypowiadają takie opinie, zapominają, że Objawienie Boże nie zostało dane każdemu człowiekowi z osobna, lecz całej wspólnocie ludu Bożego, najpierw ludowi Bożemu Starego Przymierza, a następnie Kościołowi. Zapominają także, że to, czego Kościół naucza, nie jest wymysłem biskupów czy papieża, ale zostało im zlecone przez samego Chrystusa i przekazane przez Apostołów. To Chrystus bowiem postanowił, aby Kościół głosił Jego Ewangelię i kontynuował Jego dzieło zbawcze aż do skończenia świata. Z tej racji Kościół, nauczając i wypełniając słowo Boże, chce się nim kierować, pozostawać mu wierny, nie odstępując od niego ani o „jotę" i rozumiejąc, że jest to powierzony mu przez Boga „depozyt". Wierzy nadto, że zgodnie z obietnicą Chrystusa, który zapewnił swoim uczniom Ducha Prawdy (J 15,26-27), ten sam Duch Święty, dzięki któremu słowo Boże było głoszone, a potem spisane, czuwa dzisiaj nad jego wiernym nauczaniem i wyjaśnianiem.

3. W tym celu Bóg wyposażył Kościół w specjalny charyzmat, czyli dar, który nazywamy nieomylnością. Nieomylny jest najpierw sam Kościół, a więc ogół wierzących, którzy przez chrzest stali się dziećmi Bożymi i dzięki łasce Ducha Świętego, przez powszechną zgodność w sprawach wiary i obyczajów, nie mogą zbłądzić w wierze (por. KKK 92-93; 889). Kościół wierzy, że choć błądzą niektórzy jego członkowie, to dzięki obietnicy Chrystusa on sam nigdy nie zejdzie z drogi prawdy. Aby Lud Boży trwał na tej drodze, „Chrystus udzielił Jego pasterzom charyzmatu nieomylności w dziedzinie wiary i moralności. Realizacja tego charyzmatu może przybierać liczne formy" (KKK 890). Nieomylnością „z tytułu swego urzędu cieszy się Biskup Rzymu, głowa Kolegium Biskupów, gdy jako najwyższy pasterz i nauczyciel wszystkich wiernych Chrystusowych, który braci swych umacnia w wierze, ogłasza definitywnym aktem naukę dotyczącą wiary i obyczajów (...). Nieomylność obiecana Kościołowi przysługuje także Kolegium Biskupów, gdy wraz z następcą Piotra sprawuje ono najwyższy Urząd Nauczycielski (...), przede wszystkim na soborze powszechnym. Gdy Kościół przez swój najwyższy Urząd Nauczycielski przedkłada coś do wierzenia jako objawione przez Boga (...) i jako nauczanie Chrystusa, do takich definicji należy przylgnąć posłuszeństwem wiary. Taka nieomylność rozciąga się na cały depozyt Objawienia Bożego" (KKK 891).

Jak zachowuję się w stosunku do nauczania Kościoła? Czy przyjmuję je ze czcią, miłością i posłuszeństwem? Czy potrafię przylgnąć do niego, to znaczy poznawać je, rozważać i stosować w życiu? Czy jestem świadkiem tego nauczania w życiu osobistym, rodzinnym i zawodowym?

4. Zapamiętajmy: **Kościół naucza jedynie tego, co przekazał mu Chrystus. Dar nieomylności, którego udzielił Kościołowi Chrystus przez Ducha Świętego sprawia, że Kościół w swoim nauczaniu w sprawach wiary i obyczajów nie może pobłądzić. Daje on członkom Kościoła, którzy żyją w zrelatywizowanym świecie, poczucie pewności i bezpieczeństwa, chroni także przed zakusami kwestionowania prawd wiary i zasad moralnych.**

Ks. prał. Kazimierz Dziadak

Rozpowszechniona dziś tendencja do spychania wiary w sferę prywatności jest sprzeczna z jej naturą. Potrzebujemy Kościoła, aby utwierdzać naszą wiarę.

Papież Benedykt XVI